

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2017, declarat de către Chiriocoglo Stepan, în cauza penală în privința inculpatului

Ghiumiușliu Vitali .

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.05.2017 - 17.07.2017;

2. Instanța de apel: 03.08.2017 - 02.11.2017;

3. Instanța de recurs: 31.01.2018 - 27.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 17 iulie 2017, Ghiumiușliu Vitali a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 180 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Corpurile delictive - 10 m³ de lemne, ferestrăul de benzină de model „Elefant 4500” și autoturismul de model „Gaz-5201”, cu n/î xx, în conformitate cu prevederile art.106 alin.(2) lit.a), alin.(4) Cod penal au fost confiscate în beneficiul statului, ca obiecte utilizate la comiterea infracțiunii.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Ghiumiușliu Vitali, în perioada 25 martie 2017 - 27 martie 2017, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane și anume, a lemnelor, aflându-se în fișia forestieră a blocului nr.125, cantoanele nr.2240 și nr.2242, situate la marginea s.Chiriet-Lunga, r-nul Ceadâr- Lunga, a tăiat 50 de copaci de „Salcâm alb”, cu volumul de 10 m³, cu prețul de 600 lei pe un 1 m³, în sumă totală de 6000 lei, prin ce a cauzat primăriei s.Chiriet-Lunga un prejudiciu material considerabil, însă fapta infracțională săvârșită nu și-a produs efectul din cauze independente de voința acestuia, deoarece a fost stopat de colaboratorii de poliție când transporta bunurile sustrase cu automobilul de model „Gaz-5201”, cu n/î XX.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece instanța aplicându-i pedeapsa, nu a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu i-a redus 1/3 din pedeapsa aplicată, dar i-a stabilit pedeapsa minima prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat;

- St.Chiriocoglo, care a invocat că prin hotărârea judecătorească i-au fost prejudiciate interesele legitime, a solicitat repunerea în termen a apelului, casarea

parțială a sentinței în partea dispunerii confiscării automobilului „Gaz-5201” ca obiect utilizat la comiterea infracțiunii, deoarece automobilul în cauză îi aparține cu drept de proprietate și dânsul nu a cunoscut intențiile inculpatului în ce scop dânsul a utilizat mijlocul de transport, astfel instanța urma să dispună încasarea contravaloarii bunului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2017, apelul declarat de Chiriacoglo Stepan a fost repus în termen și respins, ca nefondat.

Totodată, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care lui Ghiumiușliu Vitali în baza art.27, 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că, sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale și confiscării speciale.

Cu referire la motivele apelului declarat de către procuror în partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a considerat că acestea sunt întemeiate, deoarece sancțiunea art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, pentru săvârșirea căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat, prevede amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani.

Inculpatului pentru fapta săvârșită, ținându-se cont că acesta și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, prima instanță a considerat de a-i aplica o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă stabilindu-i pedeapsa, nu a redus-o cu o treime din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, de la 120 ore la 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, instanța de apel, reieșind din principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.61, 75, Cod penal, ținând cont și de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, că infracțiunea săvârșită este mai puțin gravă, a conchis că pedeapsa sub formă de 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității va fi una echitabilă și conformă scopului pedepsei penale.

Cu referire la apelul declarat de către St.Chiriacoglo, care consideră că prin hotărârea judecătorească i-au fost prejudiciate interese legitime, instanța de apel, reieșind din actele cauzei și anume, din pașaportul tehnic al automobilului, a conchis că St.Chiriacoglo nu este proprietar al automobilului de model „Gaz-5201”, cu n/î XX, acesta fiind înregistrat ca proprietatea SA „Chiriet”.

Instanța de apel a considerat afirmația apelantului, precum că automobilul supus confiscării îi aparține lui, ca una declarativă, iar certificatul eliberat de președintele comisiei de evaluare V.Cara, prezentat de St.Chiriacoglo, ca neprobat, deoarece în acest certificat lipsește data eliberării, datele întreprinderii și hotărârea comisiei patrimoniale în baza căreia automobilul dat a fost transmis apelantului, precum și semnătura membrilor comisiei. Astfel St.Chiriacoglo nu a adus probe certe, prin care s-ar dovedi că dânsul este proprietarul automobilului supus confiscării speciale.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar St.Chiriacoglo care, invocând că prin hotărârile judecătorești i-au fost prejudiciate interesele legitime, solicită casarea parțială a acestora în partea dispunerii confiscării automobilului ca

obiect utilizat la comiterea infracțiunii, deoarece automobilul în cauză îi aparține cu drept de proprietate și dânsul nu a cunoscut intențiile inculpatului întru a utiliza mijlocul de transport, astfel instanțele urmau să dispună încasarea de la inculpat a contravalorii bunului; - automobilul îi aparține cu drept de proprietate ce i-a revenit în urma lichidării SA „Chiriet”, însă nu a reușit să-și înregistreze acest drept, deoarece comisia de lichidare și-a întrerupt activitatea.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu motivele invocate și materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neântemeiat, Colegiul penal concluzionează că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art.401 alin.(1) pct.6) și art.421 Cod de procedură penală, orice persoană poate declara apel și ulterior recurs numai în cazul în care printr-o măsură sau printr-un act al instanței i-au fost prejudiciate interesele legitime.

Potrivit conținutului recursului, Colegiul penal constată că St.Chiriacoglo, având calitatea de martor în cadrul procesului penal, și considerând că prin hotărârile instanței de judecată, prin care s-a dispus confiscarea automobilului și s-a lezat interesul personal, care nu poate fi dobândit în alt mod decât prin anularea acestora, deoarece automobilul supus confiscării speciale îi aparține cu drept de proprietate, solicită casarea hotărârilor judecătorești în partea confiscării, în temeiul art.106 Cod penal, a automobilului „Gaz-5201”.

În acest sens se reține că, conform prevederilor art.106 Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor destinate, utilizate sau rezultate din infracțiuni. Pentru a aplica confiscarea specială, este necesar să se constate că făptuitorul: - a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii; - a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii, care aparțin lui sau complicilor la infracțiune; - a dobândit produse prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict și anexare la materialele cauzei din 18.04.2017, a fost recunoscut ca corp delict autoturismul de model „Gaz - 5201”, cu n/î XX (f.d.65, v.1), din care considerente atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția, corect au ajuns la concluzia privind aplicarea confiscării speciale în contul statului a autoturismului menționat, ca obiect utilizat la săvârșirea infracțiunii de sustragere.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului, precum că instanțele neântemeiat au confiscat automobilul ce nu-i aparține inculpatului, dar îi aparține cu drept de proprietate lui, și în cazul dat, urma să fie dispusă spre confiscare contravaloarea acestuia, deoarece instanțele, verificând argumentul invocat, just au constatat că, potrivit pașaportului tehnic al automobilului, acesta este înregistrat cu drept de proprietate pe SA „Chiriet”, dar nu pe numele lui St.Chiriacoglo.

Lipsită de temei este și afirmația recurentului, precum că bunul în cauză îi aparține cu drept de proprietate ce i-a revenit în urma lichidării SA „Chiriet”, însă nu a reușit să-și înregistreze acest drept, pe motiv că comisia de lichidare și-a întrerupt activitatea, deoarece, în cazul dat, St.Chiriacoglo, considerând că este proprietar al

automobilului, din 2001 până la momentul săvârșirii infracțiunii de către inculpat - martie 2017, nu a întreprins nicio acțiune pentru a-și redobândi dreptul printr-o procedură civilă.

Totodată, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului în partea confiscării speciale, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către St.Chiriacoglo, care urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat de Chiriacoglo Stepan, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2017 în cauza penală în privința lui Ghiumiușliu Vitali, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun